

Ahoj rodiče a děti,

vítáme Vás na dobrodružné výpravě za obrem v Divoké Šárce.

Po cestě údolím Divoké Šárky budete hledat krabičky ukryté pod mostem, v kořenech, v pařezích, pod kameny... kdo má GPS zařízení, může hledat krabičky s pomocí GPS souřadnic, a kdo nemá, hledá podle obrázků.

Celkem na Vás čeká 10 krabiček a v nich kromě příběhu a ilustrací najdete i úkoly, které budete po cestě plnit. V každé krabičce najdete razítko – můžete si ho dát do hrací karty za splněný úkol. Na konci je pro Vás připraven poklad, každý si může vzít jeden drahokam.

Pokud si budete hru stahovat do chytrého telefonu, prosím, vytiskněte si poslední stránku dokumentu – hra (hrací karta)

Prosíme Vás, když krabičku najdete, přečtěte si, co je uvnitř, splňte úkol, dejte si razítko do hrací karty, pak **papír vložte zpět do igelitu**, igelit s papírem vložte do krabičky, krabičku důkladně zavřete, aby papír uvnitř nenavlnul a schovejte ji na to místo, kde jste ji našli. Pak ji prosím **důkladně ukryjte**, aby ji nenašli náhodní kolemjdoucí a krabičku si neodnesli.

S vyndáním krabičky ze skryše prosím počkejte, až kolem nikdo nepůjde, aby vás nikdo neviděl, jak ji vyjímáte. Mohl by pak krabičku odnést. **Ideálně hrát hru ve všední den dopoledne nebo později odpoledne, nedoporučujeme hrát hru odpoledne o víkendu** kvůli velkému počtu návštěvníků Divoké Šárky.

Pokud by se stalo, že některá krabička bude chybět, prosím, napište mi, až se vrátíte na jitka.kr@centrum.cz. Řekněte mi, které číslo chybí a my to opravíme.

Některé krabičky jsou důkladně schované, pokud je hned nenajdete, nezoufejte a hledejte dál. Někdy bývají ukryté třeba kousek vedle. Pokud by některá krabička či příběh v ní chyběl, posílám Vám v příloze i všechny úkoly.

Užijte si hru, a pokud budete mít nějaké hezké dojmy nebo fotky, budu ráda, když se o ně podělíte přes e-mail nebo na našich webových stránkách www.kouzelný-svet-skritku.cz.

Trasa je dlouhá cca. 4,5 km, hra je dlouhá asi 4 km. Po cestě narazíte na přírodní koupaliště s kioskem, kousek dál na restauraci (jsou tam záchody).

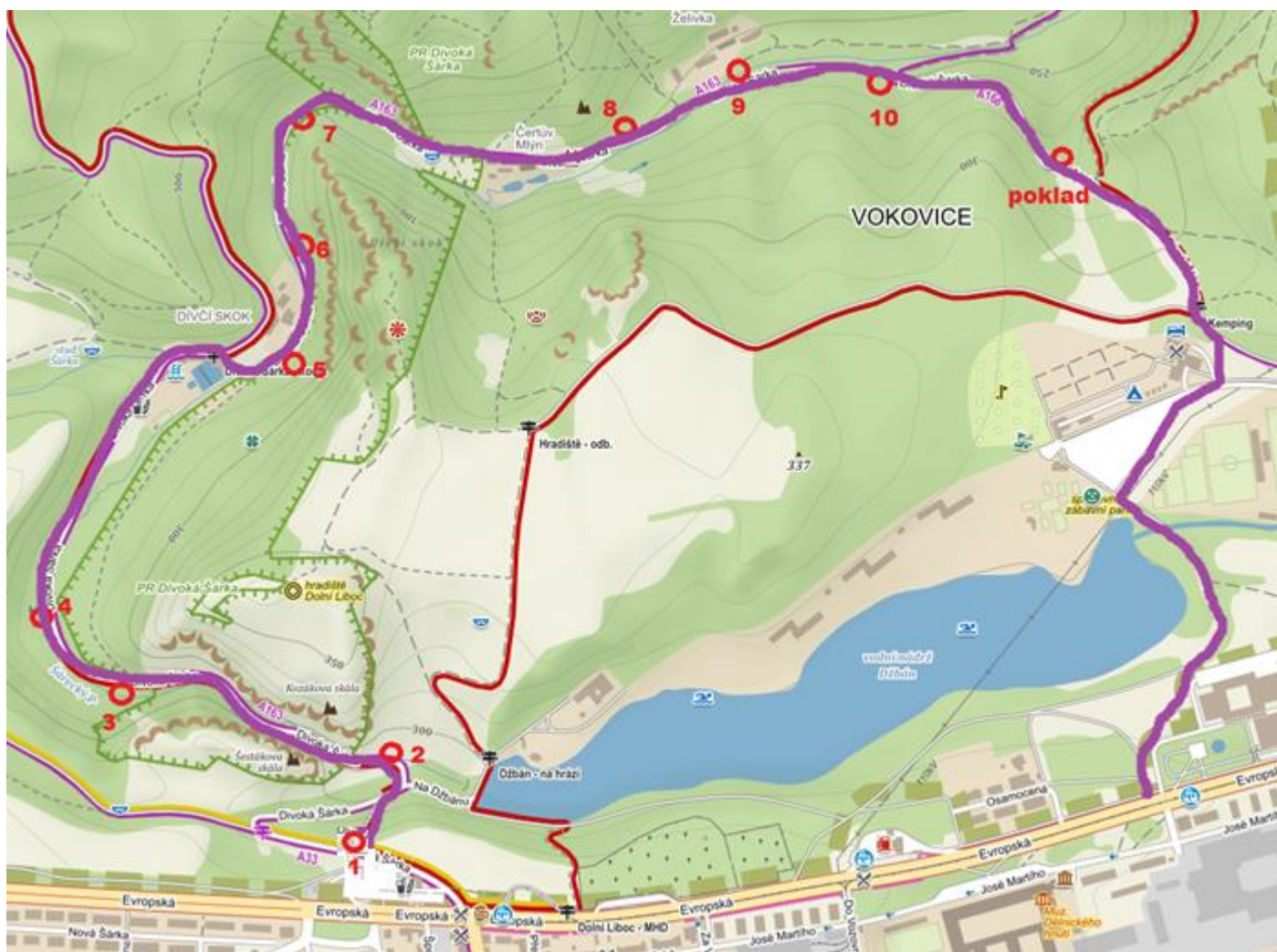
Start: zastávka Divoká Šárka (tramvaj) u vodní nádrže Džbán. První krabička je u schodů, které odbočují dolů z asfaltky.

Trasa: půjdete směrem k restauraci Mc Donald a pak budete pokračovat po červené turistické značce po schodech (pokud máte kočárek, dá se to obejít po asfaltce). Stále půjdete po směru Šáreckého potoka. Za koupalištěm však nepůjdete po červené doleva, ale dáte se doprava přes potok směrem k restauraci. Půjdete kolem Čertova mlýna a na křižovatce cyklotras se dáte rovně do kopce (asfaltová cesta se zábradlím). Minete Franciho studánku a hned pod ní najdete poklad. Nad studánkou hra končí. Napojíte se na červenou a pokračujete dál do kopce. Na rozcestí na kopci červenou opustíte a půjdete rovně kolem restaurace až k parkovišti u koupaliště. Parkoviště projdete pořád rovně směrem k vodní nádrži Džbán a vrátíte se vzhůru na zastávku Vozovna Vokovice, anebo si můžete obejít nádrž celou a napojit se na červenou, která vede kolem hřbitova zpět k zastávce Divoká Šárka.

Trasa je vhodná i pro kočárky. Účastníci se hry zúčastňují na vlastní nebezpečí.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

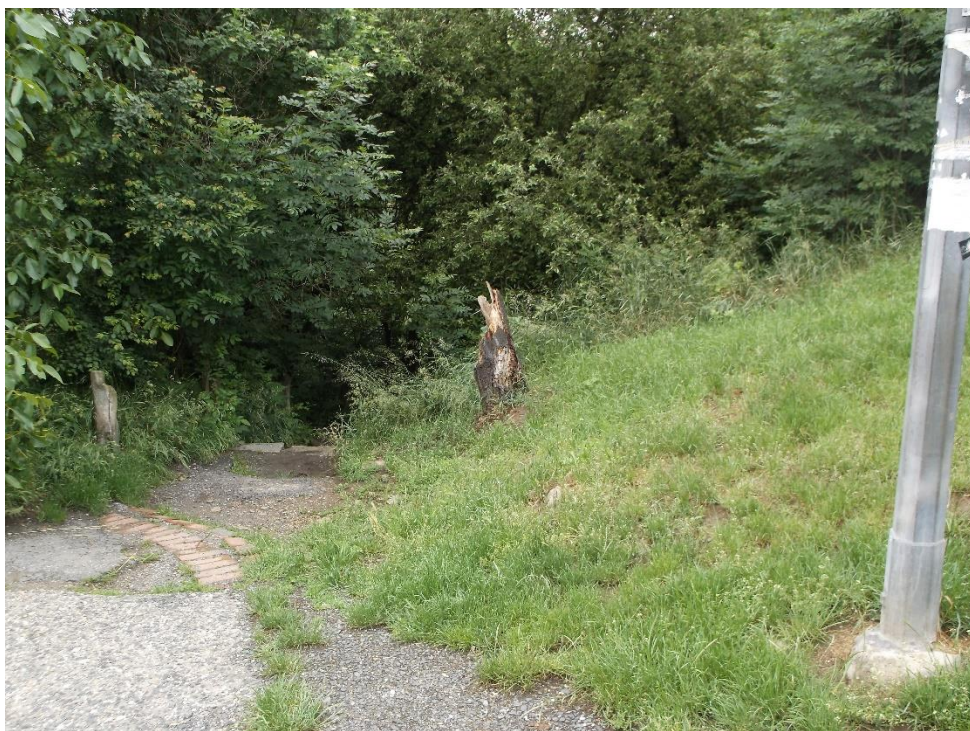

Hra je umístěná v přírodě až do konce září, ale v průběhu září již není kontrolována.

Další hry najdete na www.kouzelný-svět-skritku.cz

1. Za kameny na křižovatce cest (červená turistická odbočuje po schodech dolů) N 50 5.609, E 014 19.321

Pokračujte dál po schodech dolů, až se napojíte opět na asfaltovou silnici. Kousek za rozcestím nad potokem uvidíte malý listnatý keř, ve kterém je ukrytá 2. krabička.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

2. V malém listnatém keři nad potokem N 50 5.676, E 014 19.347

Běžte údolím ve směru potoka dál, až uvidíte po levé ruce louku a na jejím konci, kde začíná křoví, najdete v dutém pařezu 3. krabičku.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

3. V dutém pařezu na začátku křoví N 50 5.717, E 014 19.068

Pokračujte po silnici, 4. krabička bude po levé ruce těsně před koncem křoví tam, co začíná další louka.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

4. V dutém kmeni N 50 5.772, E 014 18.974

Další úkryt najdete jen kousek za koupalištěm, naproti restauraci.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

5. Za vývratem kousek za koupalištěm v listí N 50 5.952, E 014 19.225

Pokračujte po asfaltové cestě, v dutém pařezu kousek za lavičkou vás čeká 6. krabíčka.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

6. V dutém pařezu vedle lavičky (ne ten hned u lavičky, až ten další) N 50 6.041, E 014 19.251

Pokračujte stále po silnici, až dojdete k mostu přes potok. Po pravé ruce hledejte v dalším dutém pařezu krabičku.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

7. V dutém pařezu před mostem N 50 6.140, E 014 19.268

Pokračujte stále po cestě, až po levé ruce uvidíte skály a za nimi lavičku. Za lavičkou leží zbytky stromu a v nich hledejte krabičku č. 8

Další hry najdete na www.kouzelný-svět-skritku.cz

8. V hromadě zbytků ztrouchnivělého stromu N 50 6.121, E 014 19.630

Pokračujte dál až k odbočce k domům, tam hledejte starý pařez pod zábradlím.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

9. Ve ztrouchnivělém pařezu pod cestou za zábradlím (je už dost poničený, tak prosím opatrně) N 50 6.157, E 014 19.742

Pokračujte stále po asfaltové cestě až k odbočce cyklotrasy ve směru Jenerálka. Na křižovatce hledejte betonový kanál – nádrž na vodu.

10. V kamenné zdi pod cestou u odbočky cyklostezky směr Jenerálka N 50 6.160, E 014 19.901

Držte se vpravo a začněte stoupat do kopce. Až uvidíte po pravé ruce na konci lesa pramen, tak po levé ruce za zábradlím bude schovaný poklad.

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

POKLAD: Pod cestou za zábradlím tam, co vytéká potůček pod kořeny ve směru toku nalevo N 50 6.087, E 014 20.103

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

HRACÍ KARTA NA RAZÍTKA

1	2
3	4
5	6
7	8
9	10

Výprava na obra z Divoké Šárky

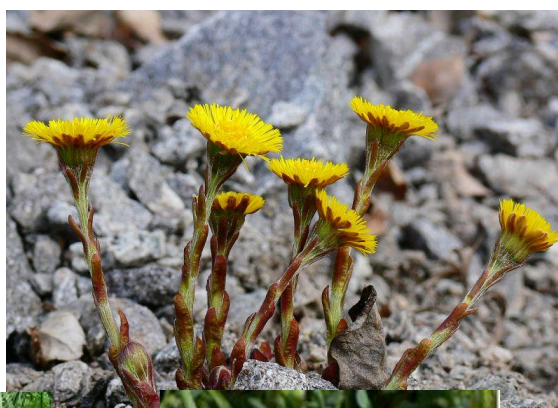
1)

Ahoj děti, jmenuji se skřítek Bonifác a mnozí z vás mě jistě znáte. Putuju krajinou a během svých cest zažívám mnohá dobrodružství. ...

Pojďte si poslechnout příběh o lásce, ženské lsti a mužné síle a o tom, co se stane, když se tohle všechno dá dohromady. Znam ho z vyprávění mojí milé skřítky babičky Ofky a moc rád se o něj s vámi podělím. Tím spíš, že se udál právě v tomhle údolí. Tak poslouchejte tiše, ať je všechno slyšet.

Údolí Divoké Šárky bývalo kdysi zarostlé hustými hvozdy, ve kterých se to jenom hemžilo divokou zvěří. Z mlází vykukovaly klobouky hříbků, holubinek a bedel a z dobře ukrytých mýtinek voněly divoké lesní bylinky. Říkáte si, že na takové bohem zapomenuté místo nezabloudí živáček, jak je rok dlouhý. Byli byste ale překvapení, jak čilý ruch tady vlád. Kdekdě se rád zastavil ve zdejší křmč, aby oko potěšil pohledem na spanilou hostinskou a jazyk některou z vyhlášených dobrot. Nikde jinde nepodávali tak lahodně připravenou zvěřinu a jiné dary lesa. Vsať se taky v kuchyni vařečkou oháněla moje kulatoučká babička Ofka. Zнала naprosto přesně místa, kde rostou ty nejbáječnější bylinky a ještě lépe věděla, jak s nimi zakouzlit, aby výsledný pokrm strážníka ohromil.

Děti, poznáte podle obrázků alespoň jednu bylinku? K čemu se používá? A ze které bylinky byste mamince uvařily čaj?

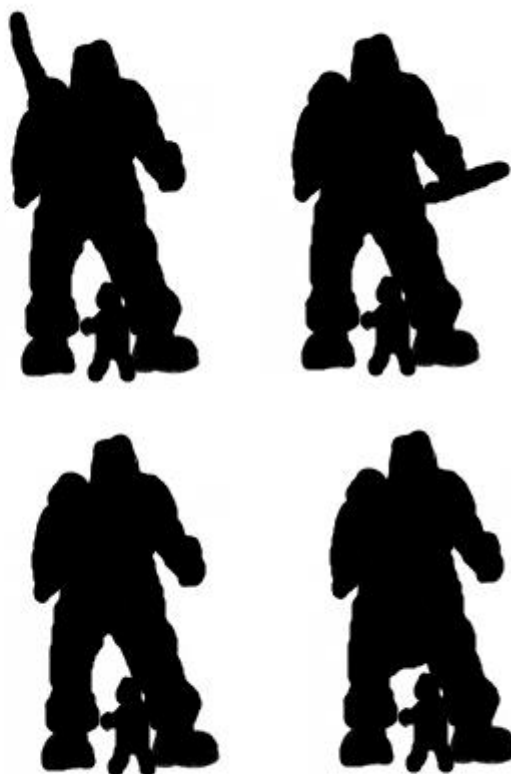
2)

Jednoho dne se na prahu krčmy objevil mladík a hned zvesela: „Hej, krčmářko, nos na stůl a připrav mi nocleh! Ten nejlepší kousek ode všeho, co jste dneska navařili, a hlavně medovinu pro mě – statečného Mileráda! A dejte si záležet, hostíte opravdového pána!“

Usadil se ke stolu a dal se do řeči s ostatními hosty. Na Šárce bylo hned poznat, že se jí neznámý cizinec docela líbí. I když to byl chvástal, o tom žádná. Holedbal se, že se vypravil na obra Óbr-obra, který se uhnízdil dál v údolí: „Jsem silný, odvážný a nikdo na celém světě se mi nevyrovná. Přemůžu obra Óbr-obra jako nic.“

Asi si říkáte, proč se obr jmenuje tak divně, že? Pocházel z jednoho pohádkového království daleko u moře a tam obři dostávají taková jména. A taky to byl opravdu kolosální obr. Když se vztyčil a zastínil hlavou sluníčko, měli jste pocit, že jste se ocitli na prahu večera.

Děti, tady máme taky takového obra, který se tyčí až téměř k slunci. Poznáte, který stín obr vrhá?

3)

„Ale pane, tolik udatných mladíků už si na obrovi zuby vylámalo! Každý se zastavil tady v krčmě a každý vzal nakonec před obrem nohy na ramena. A ti, co neutekli,“ odmlčela se Šárka, „ó těžko domýšlet, jak to s nimi dopadlo. Obr Óbr-obr prý nezná slítování. Rozmyslete si to ještě,“ dořekla skoro šeptem a odvrátila se od Mileráda, aby nepoznal, že o něj má strach.

„To jsou jenom ustrašené holčičí křevety!“ prohodil Milerád pohrdavě k Šárce a také se k ní otočil zády. „Neplet se do věci, které nemůžeš svým směšným rozumkem chápat, ženská hloupá.“

Šárka sebou trhla a beze slova odběhla do kuchyně. Její tvář se na zbytek večera zakabonila a mnoho toho nenamluvila.

Děti, dokážete složit puzzle jedno z nejznámějších obrů? Jak se jmenuje?

Rozstříhat

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

4)

Milerád popíjel se svými spolustolovníky ještě dlouho do noci. Nebylo divu, že se mu ráno nechtělo z postele. Z rána bylo poledne, a když vyšel ze svého pokoje připravený na cestu, slunce už se zase sklánělo k západu. Vydatně pojedl a popil, vyskočil na koně a vyrazil za obrem. Ani tehdy neztratil nic ze svého nadutého vystupování. Šárka stála u okna hospůdky a pohledem ho provázela. Ať tě štěstí neopouští, vyslala k němu tiché přání.

Za krčmářkou se ozval chraplavý hlásek její babičky: „Vypadáš, jako by ti na tom chlapci záleželo. Včera byl k tobě docela hrubý.“ Nerada viděla, že se Šárka trápí.

„Myslím, že není v jádru tak zlý,“ namítla krčmářka a s koštětem v ruce se pustila do metení.

A takhle nějak to vypadalo ve středověké krčmě na hostině. Poznáte, kdo je král a královna?

5)

Milerád docválal k vysoké černošedé skále, pod kterou se povaloval jak hooooodně dlouhý tak hooooodně široký obr Óbr-obr a ze spaní odfukoval. Znělo to, jako když se vítr sbírá na pořádnou vichřici. Milerádovi proletělo hlavou, že kdyby chtěl, spolkne ho obr jako nic.

Uvnitř mu cosi radilo, aby vzal nohy na ramena, nebo aby alespoň řádně promyslel, jak na obra. Nedbal však hlasu zdravého rozumu a zhurta na něj vyrukoval: „Héj, ty jeden kolohnáte, jsem udatný Milerád a přišel jsem tě porazit!“ Nato ho obr Óbr-obr uchopil mezi palec a ukazováček a prohlásil: „Hm, jednohubka... Ke snídani přijde vhod,“ prohlásil a strčil ho do své obří čepice.

Tu bylo Milerádovi ouvej. Z čepice neměl šanci uniknout. Byl na ni příliš maličký a po jejích stěnách se prostě nedalo šplhat. Viděl odsud jenom jasný srpek měsíce vysoko na obloze. Lehl si tedy na záda a myšlenky mu ulétly do křčmy na kraji údolí, k Šárce. Litoval, že ji neposlechl a že ji včera tak hrubě odbyl. Vždyť je tak milá, krásná a chtěla ho jen varovat.

„Už nikdy se jí nebudu moci omluvit. Ani nikomu jinému, komu jsem kdy ublížil. Obr mě zítra slupne jako malinu,“ litoval své zbrklosti. Nikdo kromě toho srpku měsíce ho však neshýšel.

Děti, v následující básničky od Michala Černíka má obr opačný problém: je moc malý a snaží se vyrůst. Dokážete přečíst básničku, i když je místo některých slov obrázek?

Nejmenší obr ze všech obrů
není větší než

Musíme přiznat k jeho dobru,
že bydlí v jako my.

Radili mu obři: "Jen to zkus
o deset metrů povyrůst.
Jez hodně a knedlíky,
pak teprve budeš veliký."

A tak obr, aby byl veliký,
jedl jen buchty a ,
pečlivě měřil, jestli dost

za ten den povyrůst.
Snaživě stoupal na špičky,
ale byl pořád maličký.

"Ach, lidi, lidi dobří,
poradte, jak rostou obři
až ke špičkám věží!"

Přemýšlel obr celý den,
pak si sedl na .

Kamenů bylo celé pole,
které jinak bylo holé.

Pod kameny zaslech cosi,
jak o pomoc tiše prosí.

Obr vstal a ze všech sil
 z pole odnosil.

Za chvíli
na poli vyrostlo
sahalo obru do

a on byl krásně unaven.
"Teď jsem velký, teď to vím!"
halekal nad tím

ač nevyrost ani o kousek
a mezi obry byl pořád mrňousek.

6)

Na oblohu se pomalu vkrádaly hvězdy. Šárka seděla před krčmou a zadumaně hleděla na obzor, kde červánky dohořovaly rudě oranžovou září. Dneska je ten měsíc nějaký smutný, pomyslela si. Co ho mohlo roztesknit? Ani si nevšimla, že se na lavici vedle ní uvelebila Ofka.

„Sýček mi právě vyhoukal, že obr chytil Mileráda. Schoval ho do čepice a zítra si ho prý dá k snídani,“ pronesla do ticha.

Šárka zbledla a vykřikla: „To přeci nejde! Musí mu být nějak pomoci!“

„Myslím, že ještě není nic ztraceno,“ řekla Ofka a upřela na Šárku svoje velké oči. „Mohly bychom připravit Óbr-obrovi nějakou pořádnou dobrotu. Něco, po čem po Milerádovi ani nevzdechne.“

Šárka s Ofkou na sebe mrkly, popadly košík cibule, co tam byl připravený na zítřejší vaření, a šup s ním do kuchyně. Společně navařily ten největší kotel poctivého guláše, jaký si jen dovedete představit. Na cibuli nešetřily a navíc tam přidaly koření, po kterém guláš voněl jako ta nejvybranější pochoutka. Na závěr přisypaly tři velké hrsti spinkavce a tři malé špetky meduňky.

Šárka s babičkou nasbíraly spoustu bylinek a zeleniny a uvařily z toho všeho guláš. Dokážete poznat, kterých přísad zbylo nejvíce?

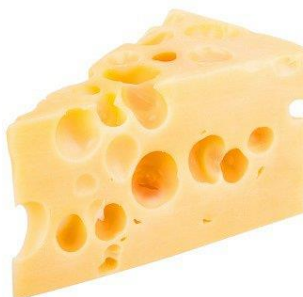
7)

„Po takové hojnosti spinkavce usne i ten největší nespavec a meduňka mu přivolá krásné sny, ze kterých se mu nebude chtít hned tak procitnout,“ ujišťovala Ofka křčmářku. „Jak obr usne, bude třeba ho svázat,“ radila. „Sama to ale nesvedeš. Budeš potřebovat mužskou ruku. Radím ti, nejdřív vysvobod' Mileráda a pak ho svažte společně. Jak dál s obrem si však budeš muset poradit sama.“

Naložily guláš na trakař, přidaly několik kotoučů poctivého konopného lana a společnými silami to odtlačily k obrovi. Šárka se pak ukryla za břichatým dubem a čekala. Netrvalo dlouho a obr se začal převalovat a ňuchat velikánským frňákem kolem sebe. Jen co je pravda, guláš voněl, že by medvěda uprostřed zimy ze spaní probal.

Posadil se a jeho oči padly na kotel, ze kterého pořád ještě stoupala voňavá pára. Obr Óbr-obr ho očichal, polkl slinu a mlsně pronesl: „Hmmm, snídaně na vidličku – to si dám líbit.“ Načeš s velkým srkáním a mlaskáním poslal guláš do svého obrovitého břicha. S hekáním, že si ještě na chvilku odpočine, se poskládal na zem a tvrdě usnul.

Guláš pro obra voněl znamenitě! Která jídla na obrázcích dokážete poznat po čichu už z dálky vy?

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

8)

Milerád pořád ještě ležel v obrově čepici a pohledem provázel bílé beránky po obloze. V tom něco přepadlo přes okraj čepice, dív mu to nežuchlo na hlavu. Provaz! Hoch se dívá a shora se na něj usmívá Šárčina půvabná tvář. „Na nic nečekej a polez nahoru!“ zavolala.

Milerád překvapením vyskočil a pološeptem ze sebe vypravil: „Šárko, pro všechno na světě, uteč! Honem, než tě uvidí obr!“

„Neměj strach, ten spí jako dudek. Slyšíš?“ uklidnila ho Šárka. Opravdu. Obr chrápal, až se větve chvěly.

„Tebe bych se tady, Šárko, opravdu nenadál. Ty se na mě nezlobíš?“

Šárka zakroutila hlavou a její úsměv se rozšířil ještě víc.

„Vím, že jsem se k tobě choval jako hrubián. Můžeš mi to prosím odpustit?“

„Dobře, dobře, ale na to bude ještě dost času, nejdříve si musíme poradit s obrem.“

Milerád vyšplhal po laně jako veverka a Šárka mu pověděla vše o Ofčině a svém plánu. Společně obra svázali a čekali.

Děti, která z čepic patří obrovi? Je červená, má bílý kšilt a na obrázku je indián....

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

9)

Když se obr probral a zjistil, že se nemůže ani hnout, vyprávěla mu Šárka o tom, jak tu byl ještě větší a hrozivější obr: „A ten obr tě svázal. Nebo myslíš, že by tě takhle dokázal svázat nějaký obyčejný malý smrtečník?“

Vykulený Óbr-obr zakroutil hlavou a Šárka pokračovala: „Potom odešel a říkal, že jestli tě tu najde, až se vrátí, nebude to pro tebe vůbec dobré. Raději uteč! Kdo ví, co by ti mohl udělat?“

A obr to Šárce zbaštil i s navijákem. Sotva dovyprávěla svou smyšlenou historku, začal obr Šárku i Mileráda přemlouvat, aby ho rozvázali. Už dávno z něj nešla taková hrůza. Milerád tedy přiskočil a rychlým pohybem přeřznul lano. Neumíte si představit, jak rychle se obr vymotal z provazové pasti a pelášil z Šárčina údolí. Země se trásla zrovna jako při zemětřesení. Od té doby však o něm ve zdejších krajích neslyšeli. A když se vešli Milerád se Šárkou do obrovské jeskyně, našli uvnitř obrovský poklad, který obr za ta léta stihl nahromadit!

Děti, dokážete mezi pokladem najít láhev šampaňského, koně a modrý hřeben?

Další hry najdete na www.kouzelný-svet-skritku.cz

Poté, co osaměli, pověděl Milerád Šárce: „Bez tebe bych se nikdy z obrova zajetí nedostal. A sám bych ho nikdy nedokázal přemoci. Jak tě napadla taková lest?“

Jednoduše. Jak Šárka čekala, až obr usne, zahrála si takovou hru. Představovala si, jak je obr menší a menší, že by se hnedle do kapsy vešel. Pak si v myšlenkách toho pidi-obra posadila do dlaně, chvíli si ho prohlížela a najednou bác – ten nápad přišel sám od sebe!

„Já bych zase bez tebe nikdy nedokázala obra svázat. Natož, abych se ho odvážíla rozvázat!“ dodala Šárka se smíchem. „Tady vidíš, co se stane, když muži a ženy spojí síly. Společně dokážou všechno na světě. Jeden bez druhého sotva.“ A měla pravdu. Od té doby vždy, když Milerád pocítil nutkání vysmívat se slabému pohlaví, připomněl si, jak by byl dopadl, kdyby mu Šárka nepřišla na pomoc.

Šárka a Milerád se vrátili do křčmy a poklad rozdali potřebným. Sami si nechali jen pár zlatáků na památku. A pak už se brzy slavila jejich svatba a nedlouho poté i první křtiny. A vězte, že nebyly zdaleka poslední.

Děti, představte si, že by obr chtěl z Divoké Šárky odjet vláčkem. V každém vagónku by mohlo být i několik obrů, podle toho, jaké číslo je na vagónku. Dokážete dát do vagónku tolik obrů, kolik by to mělo být podle čísla?

rozstříhat